

Olga Drahonowska-Małkowska (ur. 1 września 1888 w
. 15 stycznia 1979 w Zakopanem) – jedna z
twórczyń polskiego skautingu, instruktorka harcerska,
współautorka hymnu harcerskiego, założycielka szkół
instruktorskich.

Olga Drahonowska-Małkowska urodziła się w Krzeszowicach . Mimo czeskich korzeni matki od dziecka zawsze podkreślała swą polskość. Po maturze wstąpiła do Konserwatorium Galicyjskiego Towarzystwa Muzycznego we Lwowie, gdzie wkrótce ujawniła swe talenty jako poetka i rzeźbiarka. Była również instruktorką wychowania fizycznego w "Sokole", miała swoje pasje sportowe (jazda konna, pływanie, łyżwiarstwo, narciarstwo, gimnastyka), działała także w organizacji wychowania narodowego Eleusis. Z Eleusis pozyskał ją Małkowski do niepodległościowego "Zarzewia", gdzie szybko poznała tajniki służby wojskowej, zdobywając stopień porucznika Polskich Drużyn Strzeleckich.

26 lutego 1911 roku na spotkaniu członków największych organizacji młodzieżowych we Lwowie zostaje podjęta decyzja o stworzeniu skautingu na ziemiach polskich.

Pierwszą żeńską (trzecią według kolejności) drużynę skautową we Lwowie (III Lwowska Drużyna Skautek im. Emilii Plater) obejmuje (jako drużynowa) Olga Drahonowska.

Była również pierwszą komendantką skautek w Naczelnej Komendzie Skautowej w latach 1911-1912.

We wrześniu 1912 w "Skaucie" nr 23 ukazał się przystosowany do melodii rewolucyjnej pieśni "Na barykady ludu roboczy" wiersz Ignacego Kozińskiego "Wszystko co nasze Polsce oddamy", uzupełniony refrenem "Ramię pręż, słabość krusz". Nosił tytuł "Marsz skautów" i stał się później hymnem ZHP. Przystosowanie i uzupełnienie hymnu było dziełem Olgi Drahonowskiej – wykonanym za zgodą autora.

W czerwcu 1913 opuściła Lwów udając się na leczenie do Zakopanego. Pojawił się tam również Andrzej Małkowski i ks. Kazimierz Lutosławski, który udzielił im ślubu. Po wyleczeniu nacieku w płucu, Olga Małkowska założyła i prowadziła w Zakopanem harcerstwo żeńskie, od sierpnia 1914 (gdy Małkowski po wybuchu I wojny światowej wyruszył do Legionów) – również drużynę męską. Po zabranii do wojska austriackiego listonoszy i górali zorganizowała skautową pocztę, pomoc żniwną dla góralek, ochronkę dla opuszczonych dzieci, tanią jadłodajnię dla

urządową pełniącą nocną służbę. Pod jej
dy bronie w górach: w Dolinie Kościeliskiej, na
Hali Pysznnej, w Dolinie Roztoki, w Murzasichlu i w grotach Nosala. W lutym 1915
po próbie ogłoszenia przez Andrzeja Małkowskiego Republiki Podhalańskiej jako
zaczątku niepodległej Polski policja austriacka wykryła te magazyny, a druhna Olga
z mężem tylko dzięki ostrzeżeniu przez górali zdołała uniknąć aresztowania.

Na obczyźnie

Poprzez Wiedeń przedostali się w marcu 1915 do Szwajcarii, a stamtąd do
USA, gdzie Stanisław Osada wezwał Andrzeja Małkowskiego do zorganizowania
harcerstwa polonijnego. Tam przyszedł na świat 30 października 1915 syn Olgi i
Andrzeja, nazwany przez nich Lutykiem.

Powrót do Polski

Wróciła z Lutykiem w listopadzie 1921 prowadząc naukę angielskiego i
gimnastyki w zakopiańskiej Szkole Gospodarstwa Domowego i dla Ślżaczek
specjalne kursy języka polskiego, literatury, historii i geografii, a od 1922 r.
zapoczątkowała trzymiesięczną szkołę instruktorek ZHP w Kuźnicach.

W 1925 r. założyła Szkołę Pracy Instruktorskiej i Pracy Harcerskiej w
Sromowcach Wyżnych, kierując tą placówką do 1939 r. i rozbudowując ośrodek. Po
Dworku Cisowym (szkoła) powstały tam: Orle Gniazdo w 1927 r. i Dom Ludowy dla
wsi (spalony w 1945), Watra w 1929 r. i czorsztyńska Pustelnia w 1930 r. Latem 1931
Olga Małkowska kierowała w Sromowcach pierwszym obozem żeńskim Studium
W-F

Okres II wojny światowej

Po klęsce wrześniowej w 1939 r., po naleganiach syna, aby uchodziła przed
gestapo – opuściła kraj. Dotarła do Wielkiej Brytanii. Tam w Dartmouth założyła
Dom Dziecka Polskiego, przeniesiony po nalotach Luftwaffe do Szkocji, do
posiadłości Castlemains koło Douglas w Lanarkshire. Obok polskiej szkoły,
gimnazjum i harcerstwa – powstała tu placówka dla żołnierzy, aby swe urlopy mogli
spędzić przy polskich dzieciach, w polskiej atmosferze.

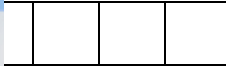
W 1942 r. powołano Olę Małkowską do władz ZHP. Została przewodniczącą
Komitetu Naczelnego ZHP na czas wojny. Poprzez Caritas GIS dostarczała żywność
dzieciom zniszczonej Warszawy.

Wróciła do kraju w 1961 r. Osiadła początkowo we Wrocławiu, a od 1964 r. na stałe w Zakopanem, gdzie zamieszkała w drewnianym domku przy ul. Małe Żywczańskie 17A. W 1966 r. Rada Państwa przyznała jej rentę dla zasłużonych, a przedstawiciel TPD wręczył jej Honorową Odznakę Przyjaciela Dziecka. Z wielkim wzruszeniem przyjęła zaproszenie do Krakowa na nabożeństwo w rocznicę śmierci Andrzeja Małkowskiego, zapoczątkowane wówczas przez kardynała Karola Wojtyłę, późniejszego papieża.

Olga Małkowska zmarła 15 stycznia 1979 r. Spoczywa na Nowym Cmentarzu w Zakopanem przy ul. Nowotarskiej. Nad grobem wznosi się granitowy pomnik poświęcony twórcom polskiego harcerstwa dłuta zakopiańskiego rzeźbiarza Henryka Burzca.

Źródło: http://www.307kgdh.dbv.pl/viewpage.php?page_id=105

1. Podaj miejsce urodzenia Olgi Małkowskiej - Drahonowskiej .
2. Gdzie ukazał się hymn harcerski uzupełniony refrenem ułożonym przez Olgę.
3. Imię syna Olgi i Andrzeja.
4. Miejscowość, w której na stałe osiadła Olga po powrocie do kraju w 1964 r.
5. Podaj funkcję, jaką pełniła Olga Małkowska- Drahonowska w III Lwowskiej Drużynie Skautek im. Emilii Plater.
6. Miejscowość, w której odprawiane są nabożeństwa w rocznicę śmierci Andrzeja Małkowskiego, zapoczątkowane przez kardynała Karola Wojtyłę.
7. Co dostarczała Olga po wojnie dzieciom w Polsce poprzez CARITAS GIS?
8. Podaj nazwę szkoły założonej przez Olgę w Sromowcach Wyżnych.

2.			1						
3.									
4.	5								
5.	3						2		
6.									
7.									
8.						X			4

Hasło: J

Prawidłowe rozwiązanie krzyżówki:

1.	K	R	Z	E ₆	S	Z	O	W	I	C	E		
2.	S	K	A ₁	U	T								
3.	L	U	T	Y	K								
4.	Z ₅	A	K	O	P	A	N	E					
5.	D ₃	R	U	Ż	Y	N ₂	O	W	A				
6.	K	R	A	K	Ó	W							
7.	Ż	Y	W	N	O	Ś	Ć						
8.	C	I	S	O	W	Y	x	D	W	O	R ₄	E	K

Hasło: Andrzej